

مشترک بیان شده است، حتی در اعلامیه جهانی حقوق بشر هم به همین نکته اشاره شده است. به این بیان اصل ۲۷ و ۲۶ به هم مرتبط اند به طوری که دعوت به راهپیمایی‌ها از طریق احزاب، اصناف و اشخاص حقوقی ممکن است. البته در حقوق آمریکا بین این دو تفکیک قرار داده شده است؛ به طوری که آزادی اجتماعات، برای تجمع در مکان‌ها به عنوان حق اعتراض به کار می‌رود، ولی آزادی همکاری، در زمینه حقوق کار و در قانون اساسی آمریکا به معنای آزادی برای پیوستن به یک اتحادیه تلقی می‌شود. با توجه به آنچه درباره حقوق اساسی کشورمان گفته شد، می‌توان عناصر ذیل را تنقیح کرد:

الف) نظام محدودیت‌های مشروع برای تجمعات: هرگونه محدودیتی که برای تجمعات قرار داده شود، برای انجمن‌ها هم اعمال خواهد شد؛

ب) فراخوان برای تجمع و مشروع بودن آن: دعوت به تجمعات اشخاص حقیقی، بدون توجه به احزاب قانونی نامشروع خواهد بود.

سؤال اساسی این است که احزاب چگونه باید برای تشکیل تجمع درخواست بدهند؟ به بیان ساده، چه زمانی تجمعات مشروعیت خواهند داشت و اخلاف در امنیت ندارند؟ طیف وسیعی از ابزارهای حقوقی وجود دارند تا این نوع تجمعات را ساماندهی کنند، به طوری که بایک اعلامیه یا در حالت سختگیرانه، دریافت مجوز قانونی، امکان اجتماع محقق خواهد شد. حال سؤال مهم

سرآمد؛ نظام‌سازی حقوقی برای ترسیم قانون عادی در اصل ۲۷

اینجاست که ابزار کارآمدتر چیست؟

در اینجا باید چند نکته را متذکر شویم:

۱. رهبر تجمعات باید یک شخص صالح باشد، به طوری که وی قید اخلاف در مبانی را کاملاً تشخیص دهد و در مواقع ضروری تجمعات را تعطیل کند؛
۲. ممکن است چنین تجمعاتی از حیث آسیب به نظم جامعه عواقب زیادی داشته باشند؛
۳. اگر رسیدگی به درخواست تجمع‌کنندگان، هم به روز باشد هم در بازه زمانی کوتاه، کمک زیادی به این مسئله می‌کند.

● شکل و ابزار قانونی درخواست تجمع

طبق قانون، تجمعات باید این شرایط را رعایت کنند:

الف) وجود اعلامیه؛

ب) مدت زمان تجمعات در نهایت یک هفته باشد؛

ج) مرجع اعتراضات نباید اشخاص سیاسی اداری باشند؛ بلکه مدعی العموم به درخواست این اشخاص رسیدگی کند.

● درخواست تشکیل اجتماع برای اشخاص

بر اساس یافته‌های تحقیق، به نظر می‌رسد صلاحیت درخواست برای تجمع، صرفاً برای اشخاص حقوقی یعنی احزاب و اصناف و سازمان‌های مردم‌نهاد مشروع است، اما نظر مقابل می‌گوید که این تجمعات اولاً طبق امکان آزادی‌های عمومی، باید عمومی و برای همه افراد ممکن باشد؛ ثانیاً هر نوع محدودیت بدون دلیل